

Rejseberetning – Kina

Indhold:

Formålet med rejsen	2
Deltagere i rejsen	3
Adoptioner fra Kina.....	4
Proceduren i Kina	6
Indkaldte sager med børn fra Kina	7
Møder med organisationer og myndigheder.....	7
CCAA's initiativer vedrørende børnenes psyko-sociale forhold	10
Børnehjemmene.....	11
Besøg på Nanjing Social Welfare Institution, Nanjing samt besøg ved plejefamilie	12
Besøg på Wuxi Social Welfare Center	15
Besøg på ”Changshu Children’s Welfare Institute”	17
Samlet indtryk og anbefalinger.....	18

Formålet med rejsen

I perioden den 21.-27. oktober 2006 foretog Adoptionsnævnet en informations- og tilsynsrejse til Kina. Formålet med rejsen var navnlig at fortsætte den løbende dialog med de kinesiske myndigheder, at føre tilsyn med de to formidlende organisationers virksomhed i landet, samt at indsamle yderligere viden om lovgivningen og adoptionsprocessen i landet.

I forbindelse med nævnets rejse til Kina i september 2001 var fokus primært på en række indberetninger, som nævnet havde modtaget fra navnlig de formidlende organisationer om tilfælde, hvor der fra kinesisk side var bragt alvorligt syge børn i forslag til danske adoptivforældre. Ingen af børnene blev hjemtaget til Danmark, men nævnet fandt det på daværende tidspunkt relevant at indgå i dialog med de kinesiske myndigheder om forholdene.

Nævnet modtager stadig et mindre antal af disse indberetninger årligt og er stadig meget opmærksom på problemet, idet der også efter besøget i Kina i 2001 har været afholdt flere møder med de kinesiske myndigheder under disses besøg i Danmark. På baggrund af drøftelser med CCAA har nævnet seneste i september 2005 udsendt en generel henstilling, hvori man anmodede organisationerne om at sikre sig, at helbredsoplysningerne på børnene fra da af ikke måtte være mere end 3 måneder gamle på matchingtidspunktet, når børnene er mindre end 1 år gamle. Hvis børnene er mere end 1 år gamle, bør helbredsoplysningerne maksimalt være 6 måneder gamle på matchingtidspunktet. I marts 2006 præciserede nævnet, at der med henstillingen alene sigtes til, at der indhentes opdaterede oplysninger om børnene, som bør omfatte beskrivelser af børnenes fysiske, psykiske og sociale udvikling, herunder oplysninger om højde, vægt og hovedomfang samt motorik og trivsel. De supplerende oplysninger kan afgives af børnenes sædvanlige plejepersonale.

Mellem udsendelsen af henstillingerne og rejsen til Kina har nævnet modtaget to indberetninger, hvor danske adoptanter under opholdet i Kina valgte ikke at hjemtage et barn, som viste sig at lide af alvorlige helbredsmæssige problemer. Nævnet har endvidere modtaget to yderligere indberetninger, hvor det i forbindelse med indhentelse af supplerede helbredsmæssige oplysninger blev klarlagt, at de foreslåede børn havde alvorlige helbredsmæssige problemer. I sidstnævnte tilfælde var adoptanterne endnu ikke rejst til Kina.

Det er nævnets håb, at man ved at stille krav om opdaterede helbredsmæssige oplysninger kan mindske risikoen for, at alvorlige helbredsmæssige problemer hos børnene først kom-

mer frem under adoptanternes ophold i Kina. Nævnet agter fortsat at følge udviklingen på området tæt og at genoptage dialogen med de kinesiske myndigheder, hvis det viser sig nødvendigt.

På den anførte baggrund valgte nævnet i forbindelse med nærværende rejse at rette fokus mod børnenes psyko-sociale forhold. Det er således vores opfattelse, at oplysningerne herom ofte er begrænsede. I nogle tilfælde foreligger der endvidere modstridende oplysninger om et barn eller oplysninger, der er uforenelige med barnets alder. Nævnet var bekendt med, at de kinesiske myndigheder havde afholdt en stor konference i Shanghai, som havde fokus på børnenes psyko-sociale forhold og udvikling. Også af den grund forekom det relevant at drøfte dette emne nærmere med kineserne.

Deltagere i rejsen

I rejsen deltog følgende fra Adoptionsnævnet:

- Formand, højesteretsdommer Vibeke Rønne
- Medlem af nævnet, psykolog Marie Gammeltoft, specialist i børnepsykologi
- Medlem af nævnet, konsulent Stig Fog (lægmedlem)
- Sekretariatschef, Trine Hede

Delegationen var på rejsen desuden ledsaget af AC Børnehjælp og DanAdopt. Fra organisationerne deltog:

- Tove Vase, souschef i AC Børnehjælp
- Anders Christensen, bestyrelsesformand i AC Børnehjælp
- Thorbjørn Sommer, læge og medlem af AC Børnehjælps bestyrelse
- Ole Bergmann, kontorleder i DanAdopt
- Ida Balling, bestyrelsesformand i DanAdopt

Herudover deltog DanAdopts kontaktperson i Kina, Christina Wang, i rejsen, hvor hun bl.a. fungerede som tolk. AC Børnehjælps kontaktperson Anne Sand deltog i den del af rejsen, som foregik i Beijing.

Program for rejsen er vedlagt som bilag 1.

Adoptioner fra Kina

Adoption af børn fra Kina er et relativt nyt fænomen. Det første kinesiske barn til en dansk familie blev hjemtaget i 1994. I årene herefter er antallet af kinesiske adoptivbørn steget markant, og Kina har gennem de seneste år været det absolut største afgiverland for børn til international adoption til Danmark. Alene i 2005 kom der 207 børn fra Kina til Danmark, hvilket svarer til 35% af samtlige børn formidlet i 2005. I alt er der gennem de sidste 10 år adopteret i alt 1280 børn fra Kina til Danmark, jf. tabellen nedenfor.

	AC	DANADOPT	TERRE DES HOMMES	I ALT
1996	38	9	-	47
1997	39	19	2	60
1998	68	21	8	97
1999	79	36	4	119
2000	86	40	3	129
2001	103	31	-	134
2002	110	35	-	145
2003	143	35	-	178
2004	143	21	-	164
2005	170	37	-	207
I alt	979	284	17	1280

Med hensyn til børnenes alder på hjemtagelsestidspunktet inden for de seneste 3 år gælder det, at 255 af børnene – svarende til 46% - var under 1 år på hjemtagelsestidspunktet. Kun 15 af de hjemtagne børn (3%) var mere end 3 år gamle på hjemtagelsestidspunktet.

	0-1 år	1-2 år	2-3 år	3-4 år	4-5 år	>5 år	mangler	I alt
2003	103	71	1	1	1	-	1	178
2004	76	82	2	2	-	1	1	164
2005	70	120	9	1	5	2	-	207

I alt	255	273	12	4	6	3	2	549
-------	-----	-----	----	---	---	---	---	-----

96% af de kinesiske børn, som i 2003-2005 blev bragt i forslag af de formidlende organisationer, blev vurderet inden for en almen godkendelse, hvilket vil sige børn i alderen 0-36 måneder uden væsentlig kendte fysiske eller psykiske problemer.

Under nævnets rejse blev det både CCAA og institutionerne oplyst, at flere børn til international bortadoption i fremtiden vil falde uden for en almen godkendelse. Dette hænger sammen med, at antallet af nationale adoptioner er stigende, og at man forventer, at børn uden fysiske eller psykiske problemer i stigende grad vil blive adopteret til kinesiske familier. Det skal i den sammenhæng nævnes, at både DanAdopt og AC Børnehjælp er involveret i et såkaldt "greenline program", som vedrører matching af kinesiske børn med særlige behov (special need børnene). Dette samarbejde fungerer på den måde, at CCAA fremsender et antal børnepapirer – typisk på i alt 5 børn – til organisationerne, som herefter forsøger at finde danske familier til dem. DanAdopt oplyste under rejsen, at man har haft stor succes med dette samarbejde, da det er lykkedes at placere langt de fleste børn, som CCAA har fremsendt papirer på. På det tidspunkt, hvor delegationen besøgte CCAA, var kontoret ved at forberede papirerne på 5 børn, som skulle sendes til AC Børnehjælp. AC Børnehjælp har ikke tidligere modtaget børn efter dette program. De helbredsproblemer, som børnene har spænder vidt og varierer fra problemer, som alene er af kosmetisk art (f.eks. store modermærker), til mindre behandlelige helbredsproblemer som f.eks. læbe-gane spalte og til alvorlige helbredsmæssige og/eller psykiske vanskeligheder.

I 2005 blev 8000-9000 kinesiske børn bortadopteret internationalt.

Med hensyn til antallet af nationale adoptioner blev det oplyst, at CCAA ikke har præcise oplysninger herom, men at antallet er steget gennem de senere år. Man kender ikke præcist antallet af nationale adoptioner, idet ikke alle disse sager går gennem CCAA. På mødet med CCAA nævnte man som eksempel, at Jiangsu provinsen i det seneste år kun har haft omkring 100 internationale adoptioner, mens tallet for bare få år siden var mere end 200. Samtidig er antallet af nationale adoptioner steget til mere end 1000 i denne periode.

Proceduren i Kina

Kina ratificerede Haagerkonventionen den 16. september 2005. *Ministry of Civil Affairs* er centralmyndighed i henhold til konventionen. Det er imidlertid *China Center of Adoption Affairs (CCAA)* som fungerer som den centrale aktør på adoptionsområdet i Kina. CCAA er af centralmyndigheden bl.a. autoriseret til at varetage opgaver i henhold til Haagerkonventionen.

På provinsniveau findes desuden Civil Affairs Departments (CAD) samt Civil Affairs Bureaus (CAB). Sidstnævnte er den relevante adoptionsmyndighed på byniveau.

Alle ansøgninger om adoption af børn fra Kina sendes til CCAA, der registrerer ansøgningerne og oversætter dem til kinesisk. CCAA gennemgår herefter ansøgningerne og beder i visse tilfælde om supplerende oplysninger om ansøgerne.

CCAA oplyste under mødet, at processen i Kina er således, at et efterladt barn bliver bragt til politiet, som placerer barnet på en institution i det pågældende område. Politiet påbegynder herefter efterforskning med henblik på at finde barnets biologiske familie. Hvis det ikke er muligt at finde barnets familie inden for 60 dage udstedes et dokument, som formelt fastslår, at barnet er efterladt (et såkaldt Abandonment Certificate). Ifølge kinesisk lov kan alene børn, som er efterladte, frigives til adoption.

Når barnet er ca. ½-1 år gammel tages der stilling til, om barnet skal blive på institutionen (evt. kombineret med ophold hos en plejefamilie), eller om barnet skal forsøges bortadopteret nationalt eller internationalt. Det er ledelsen på det enkelte børnehjem, som – i samarbejde med myndighederne på enten provins- eller by niveau – tager stilling til, hvilke børn der kan frigives til national eller international adoption. Det er dog myndighederne, som i sidste ende træffer den formelle afgørelse om, hvorvidt et konkret barn kan frigives til international adoption. International adoption kommer først på tale, når det er fastslået at barnet ikke kan bortadopteret nationalt. Det afgørende for hvilke myndigheder der har kompetencen i den enkelte sag, er om der er tale om en ”provincial institution” eller en ”city institution”.

Når barnet er frigivet til international adoption, sendes sagen til CCAA, som gennemgår barnets papirer og evt. beder de lokale myndigheder om at fremskaffe yderligere oplysninger om barnet. Efter gennemgang af barnets papirer vil CCAA bringe det konkrete barn i forslag til en konkret ansøger (matchingen). I Danmarks tilfælde vil CCAA derefter orientere den

formidlende organisation og eventuelt efterfølgende bistå med at skaffe supplerende oplysninger, som den formidlende organisation måtte bede om i forbindelse med matchingen af barnet i Danmark.

Indkaldte sager med børn fra Kina

Som led i nævnets tilsyn med de formidlende organisationers virksomhed i udlandet og til brug for rejsen har nævnet indkaldt alle matchingsager afsluttet i perioden 1. marts – 31. maj 2005, hvor ansøgere har fået et barn bragt i forslag fra Kina.

Nævnet modtog i alt 30 sager, hvoraf 7 var fra DanAdopt og 23 fra AC.

En gennemgang af de enkelte sager samt nævnets generelle bemærkninger til matchingsagerne findes i nævnets årsberetning for 2006.

Møder med organisationer og myndigheder

Under rejsen til Kina havde nævnet et møde med CCAA samt et kort møde med den danske ambassade i Beijing.

I mødet med CCAA deltog fra kinesisk side Lu Ying (generaldirektør), Tie Ling (afdelingsleder i CCAA), Tang Jianjun (afdelingsleder) samt Rain Wang (tolk). Fra dansk side deltog ud over Adoptionsnævnets delegation begge de formidlende organisationer.

I mødet på ambassaden deltog ambassadør Laurids Mikaelson, vicekonsul Jane Kaste samt politisk rådgiver Karsten Biering Nielsen. Herudover deltog Ole Bergmann fra DanAdopt og Tove Vase fra AC Børnehjælp.

Som nævnt ovenfor, er CCAA den centrale organisation i Kina, som er ansvarlig for nationale og internationale adoptioner.

CCAA blev etableret i 1996 og har i dag ca. 50 ansatte.

CCAA modtager hver måned ca. 2000 ansøgninger fra udenlandske adoptanter i 16 forskellige lande. Omkring halvdelen af ansøgningerne kommer fra USA. Antallet af matchinger afhænger af det antal børn, som på et givent tidspunkt er til bortadoption, men typisk foretager CCAA 800-1000 matchinger om måneden. Der matches ca. 200 "special need" børn om måneden.

CCAA består i dag af 8 forskellige afdelinger:

- *Administrative Office*
Det administrative kontor er ansvarlig for at modtage og formidle sager samt udarbejde generelle rapporter og papirer, modtage udenlandske besøg, ligesom kontoret er ansvarlig for interne forhold og koordination.
- *Adopter's Eligibility Review Department*
Afdelingen er ansvarlig for behandlingen af ansøgninger fra nye samarbejdslande og fornyelsen af aftaler med tidligere samarbejdslande. Afdelingen er ligeledes ansvarlig for regelmæssigt at vurdere de udenlandske organisationernes praksis samt at fremkomme med forslag til, regler for udenlandske adoptanter, der ønsker at adoptere fra Kina.
- *Child's Inter-Country Placement Department*
Afdelingen er ansvarlig for selve matchingen, dvs. for udvælgelsen af adoptanter til det konkrete barn til bortadoption. Afdelingen står også for kommunikationen med de udenlandske organisationer eller myndigheder, når det drejer sig om supplerende oplysninger vedrørende adoptanternes forhold. Afdelingen har ligeledes ansvaret for at foretage undersøgelser og fremkomme med anbefalinger vedrørende international adoption. Lederen af afdelingen er Tang Jianjun, som deltog i mødet med nævnet.
- *Domestic Adoption Department*
Denne afdeling er ansvarlig for at foretage undersøgelser og studier med henblik på i Kina at udvikle de nationale adoptioner. Afdelingen kommer endvidere med kommentarer og forslag til beslutningsforslag eller lovgivning på området.
- *Child-Raising Department*
Afdelingen er ansvarlig for at foretage undersøgelser og studier af programmer vedrørende børns opvækst og fremkomme med forslag og anbefalinger på baggrund af undersøgelserne. Afdelingen er endvidere ansvarlig for at udarbejde standarder, anbefalinger og kurser til personalet på de enkelte institutioner. Lederen af afdelingen er Tie Ling. Ms. Ting Ling, som også deltog i mødet med nævnet, besøgte tidligere

på året, i august 2006, Adoptionsnævnet. Hun var i forbindelse med dette besøg CCAA's delegationsleder.

- *Archives Management Department*
Afdelingen er ansvarlig for kategorisering og opbevaring af adoptionssagerne samt for ekspedition af forespørgsler vedrørende arkiverne.
- *Information and Technology Department*
Ansvarlig for ekstern og intern kommunikation i organisationen, herunder CCAA's hjemmeside og elektroniske udstyr.
- *Finance Department*
Afdelingen er ansvarlig for modtagelse af betaling fra udenlandske adoptanter (organisationer), modtagelse af og tilsyn med donationer til bestemte projekter ydet af udenlandske regeringer eller udenlandske formidlende organisationer samt ansvarlig for interne økonomiske forhold i CCAA.
- *General Affairs Department*
Afdelingen er ansvarlig for kontorbygningerne, sikkerhed og logistik.

Under mødet med CCAA orienterede Lu Ying bl.a. om frigivelsen af børn til international adoption, jf. ovenfor. På spørgsmålet om, hvorledes det sikres, at barnet reelt er forladt og dermed kan bortadopteres internationalt, oplyste Lu Ying, at CCAA arbejder meget med dette spørgsmål. Selv om der naturligvis ikke kan udstedes garantier, søger CCAA på alle måder at minimere risikoen for, at skandaler, som den der opstod i Hunan provinsen, igen vil kunne forekomme. For så vidt angår denne skandale var sagen den, at et større antal spædbørn siden 2002 var blevet stjålet og solgt til seks forskellige børnehjem i Hunan provinsen. Nogle af børnene blev herefter bortadopteret til udlændige. Ingen af børnene blev dog bortadopteret til Danmark.

Lu Ying oplyste, at CCAA i samarbejde med Ministry of Civil Affairs har offentliggjort deres tiltag i den konkrete sag, og bl.a. rejst til både Hunan provinsen og andre provinser for at drøfte årsagerne til den konkrete skandale, herunder mulighederne for i fremtiden at forhindre lignende misbrug.

I forlængelse af spørgsmålet om frigivelsen af børn til international adoption blev spørgsmålet om tilsynet med institutionerne drøftet mere generelt. Herunder blev tilsynet med de 3000 US dollars, som de lokale myndigheder modtager for hvert barn, som bortadopteres internationalt, drøftet. Lu Ying oplyste, at ministeriet står for det økonomiske tilsyn, som bl.a. består i at gennemgå regnskaber og sikre sig, at betalingerne reelt bliver brugt til at forbedre

vilkårene for børnene på de enkelte institutioner. Ministeriet (Ministry of Civil Affairs) udsteder også standarder for institutionerne; bl.a. klassificeres alle børnehjem i kategori 1, 2 eller 3, og myndighederne udsteder også retningslinier for uddannelse og opkvalificering af personalet på de enkelte institutioner. Selv om det er en vanskelig og langstrakt proces at forbedre vilkårene på de enkelte institutioner var Lu Ying af den opfattelse, at man – efter at have arbejdet meget med disse spørgsmål – allerede kunne spore stor fremgang på institutionerne. Han henviste bl.a. til det netop afholdte seminar i Shanghai med deltagelse af ledere fra en lang række børnehjem, hvor fokus havde været på børnenes psyko-sociale forhold og trivsel (jf. nedenfor).

På mødet med CCAA var der en drøftelse om, hvordan CCAA vil håndtere det stigende pres på adoption af børn fra Kina. Det fremgik af drøftelsen, at CCAA gjorde sig nogle overvejelser om at skærpe kravene til adoptanterne.

For så vidt angår sidstnævnte bemærkes, at CCAA efter nævnets rejse (ultimo december 2006) meddelte de formidlende organisationer, at man pr. 1. maj 2007 indfører nye retningslinier for adoption fra Kina. De nye retningslinier betyder bl.a., at man herefter som hovedregel ikke længere accepterer ansøgninger fra enlige ansøgere. Der henvises i øvrigt til de formidlende organisationer for yderligere information om de ændrede regler. Brevet fra CCAA findes som bilag 7.

CCAA's initiativer vedrørende børnenes psyko-sociale forhold

CCAA har såvel i 2004 som i begyndelsen af oktober 2006 afholdt konferencer i Shanghai, hvor man har fokuseret på børnehjemsbørnenes psykosociale udvikling. Nævnet fik i forbindelse med mødet med CCAA udleveret et eksemplar af et conferenceoplæg fra en tilsvarende konference i 2004 i form af en DVD og et skriftligt oplæg (på kinesisk). Med tolkebi-stand fra Christina Wang fik delegationen under rejsen mulighed for at gennemse DVD'en, som indeholdt et foredrag af en professor i pædagogik fra Universitetet i Beijing. DVD'en henvendte sig til plejepersonalet på institutionerne. Professoren fremhævede på DVD'en betydningen af den enkelte plejers indsats for barnets udvikling. Han gennemgik betydningen for det spæde barn af tidlig kontakt, udviklingen af det sociale smil hos de helt små børn og tilknytningens betydning for den senere personlighedsudvikling, herunder udvikling af selv-værd og udvikling af sociale kompetencer. Der var fokus på institutionsbørnenes begrænse-

de mulighed for at udvikle tilknytning til enkelte voksne, deres selvstimulerende adfærd, deres begrænsede motoriske udfoldelse og deres begrænsede udvikling af leg. DVD'en indeholdt forslag til, hvordan plejepersonalet kunne forbedre omsorgen for og stimuleringen af børnene, og forslagene blev understøttet af små relevante klip fra børnenes hverdag på institutionen

Ifølge det oplyste fra CCAA er DVD'en formidlet til alle kinesiske institutioner, og under delegationens institutionsbesøg søgte vi oplysninger om, hvorvidt DVD'en anvendes til undervisning af plejepersonalet. På i hvert fald to af institutionerne var det vores indtryk, at man havde anvendt DVD'en. Fra nævnets side fremhævede vi det frugtbare i, at man arbejdede på at øge kvaliteten af omsorgen for børnene på institutionerne bl.a. i form af initiativer som de to konferencer og betydningen af fremstillingen af undervisningsmateriale til institutionernes plejepersonale.

Konferencen i oktober 2006 havde til formål at sætte fokus på udviklingsarbejdet og indsatsen for sund udvikling for forladede og handicappede børn. AC Børnehjælp og DanAdopt bidrog som de eneste ikke-kinesere på konferencen med viden og inspiration til forebyggelse af psykiske fejludviklinger hos børn på kinesiske børnehjem.

Børnehjemmene

Delegationen fik under rejsen lejlighed til at besøge 3 børnehjem og en plejefamilie i Jiangsu provinsen.

Danmark har tidligere modtaget en del børn fra Jiangsu Provinsen, men gennem de seneste år (siden 2004) er der kun kommet 14 børn til Danmark fra denne provins.

Jiangsu provinsen er beliggende nord for Shanghai i den østlige del af Kina og tilhører et af de mere velstående områder i landet. De institutioner, som er beliggende i provinsen, er derfor næppe repræsentative for kinesiske institutioner generelt. Ifølge det oplyste er standarden på institutionerne højere i denne del af landet end i de vestlige egne. Det er endvidere bemærkelsesværdigt, at langt de fleste børn på de institutioner, som nævnet besøgte, var handicappede børn (mellem 90-95%). Handicappene havde dog et meget varierende omfang fra behandlelige tilstande som læbe-spalte, læbe-ganespalte, klumpfod og lettere hjertemisdannelser til alvorlige handicaps som alvorlige hjerneskade, mental retardering, alvorlige hjerte-

fejl mv. Afhængig af børnenes tilstand ved anbringelsen og af deres evt. handicaps behandles/opereres de, hvorefter der tages stilling til adoption.

Under besøgene på børnehjemmene deltog ud over institutionens personale myndigheds personer fra såvel CCAA som de lokale regeringer og/eller personer fra de lokale Civil Affairs bureauer.

Besøg på Nanjing Social Welfare Institution, Nanjing samt besøg ved plejefamilie

Institutionen er beliggende i Nanjing By, som har ca. 6 millioner indbyggere. Institutionen er en provins-institution og fungerer også som mønsterinstitution for øvrige institutioner i området. Institutionen rummer dels et børnehjem med tilknyttede plejefamilier og intern skole, dels et hospital, som behandler både institutionens egne børn og børn fra lokalområdet. Institutionen har en overordnet leder (director) og derudover ledere, som er ansvarlige for henholdsvis det medicinske, det sociale og det pædagogiske område. Institutionen afholder kurser og seminarer for andre institutioner i området og deltager aktivt ved konferencer mv. Således var bl.a. lederen for det pædagogiske område oplægsholder ved det tidligere omtalte seminar i Shanghai oktober 2006.

Institutionen er bygget i 1951 og er aktuelt ved at blive renoveret.

Institutionen har plads til i alt 600 børn i alderen 0-14 år, men under nævnets besøg var der kun ca. 200 børn på grund af ombygningen. Hertil kommer ca. 100 børn, som var anbragt i plejefamilier. Der er i alt 280 ansatte på institutionen, hvoraf 80 er "eksperter" (læger, sygeplejersker etc.). Børnene passes i dagligdagen af "nannies".

Ca. en fjerdedel af institutionens børn er under 2 år. De små børn bor i 2 afdelinger: ca. 30 børn er i en gruppe med 0-1 årige, og ca. 30 børn i en gruppe med 1-2 årige. Der er typisk omkring 2-3 børn per plejer. Plejerne modtager løbende undervisning og vejledning på institutionen.

Hver afdeling består af et legerum og et soverum, hvor sengene står tæt. Vi ser ikke baderum/toiletfaciliteter og køkkener. Til de større børn er der legerum og "bibliotek", med donationer fra USA. Alle bøgerne i biblioteket så dog ubrugte ud.

"Biblioteket" på Nanjing Social Welfare Institution

Ved vores besøg er alle plejere på gulvet sammen med børnene. Mange børn er på armen eller i anden form for fysisk kontakt med plejeren. Den enkelte plejer er tydeligt opmærksomme på kontakten og samspillet med børnene og inviterer til kontakt. På trods af dette ses mange børn med selvstimulerende adfærd og stereotyper (f.eks. rokken, stereotype håndbevægelser og tom stirren ud i luften). Lydniveauet i legerummet er meget højt, og der er relativt lidt plads til de mange børn og voksne.

Alderen ved anbringelsen er varierende. Lederen af institutionen oplyser, at børnene ofte er i meget dårlig fysisk forfatning ved anbringelsen. De undersøges grundigt medicinsk, og der tages stilling til behov for behandling og eventuelt behov for operation. 90% af børnene under 2 år er handicappede. Ved vores besøg ser vi mange børn med læbe-ganespalte og mange børn med tegn på hjerneskade/mental retardering.

På hospitalsafdelingen er flere børn indlagt og opereret for klumpfod og andre defekter i fødder eller ben. Institutionens hospital råder over en kuvøse til præmature børn. Herudover ser vi en afdeling, der tilbyder fysioterapi, både til institutionens børn og til lokale børn. Flere børn er ledsaget til behandling af forældre/bedsteforældre. Institutionen har med støtte fra Sverige fået uddannet 5 læger/sygeplejersker i behandling af klumpfødder og andre defekter

i fødder/ben (projekt "Healthy Feet"). Institutionen modtager endvidere projektstøtte fra USA til at øge normering af omsorgspersonale.

Institutionen har siden 1990'erne formidlet i alt 3000 børn til national og international adoption. Aktuelt er 90 børn til international adoption fra institutionen (papirerne hos CCAA).

Soverum på Nanjing Social Welfare Institution

Den typiske situation på institutionen er sådan, at børnene bor på selve institutionen i deres første leveår, hvorefter der fra ca. ½ til 1 års alderen tages stilling til adoption, plejeanbringelse eller til fortsat ophold på institutionen. Man ønsker primært, at børnene skal vokse op i familielignende forhold, og eftersom det kan være vanskeligt at finde tilstrækkelig mange egnede plejefamilier, har man knyttet et projekt ("Love Gardens") til institutionen, hvor man har etableret familiegrupper med faste voksne og 4 børn. Ved besøg hos en plejefamilie ser vi en 10-årig pige, som har været anbragt i pleje fra 4 årsalderen. Hun var tilbage i udvikling og havde derudover en urologisk sygdom på tidspunktet for anbringelsen i pleje. Siden har hun udviklet sig positivt, og plejefamilien søger nu om at blive godkendt til at adoptere hende. Pigen optræder for os med kinesisk dans, og der ses tydelig tilknytningsadfærd i forhold til såvel plejefar som plejemor.

Konkluderende må det om institutionen anføres, at denne fremtræder som en forgangsinstitution for andre institutioner. Man har tydeligvis særligt fokus på børnenes emotionelle udvikling, og dette afspejler sig ligeledes i stimulationen af børnene. Samtidig må det anføres, at de fysiske forhold er begrænsede og støjniveauet højt, hvilket uden tvivl udgør en stressende faktor for de anbragte børn.

Besøg på Wuxi Social Welfare Center

Institutionen er beliggende i byen Wuxi, hvor der bor ca. 1 million mennesker, mens der bor ca. det tredobbelt i det område, hvorfra institutionen modtager børn. Institutionen har plads til 200 børn i alderen 0-18 år. Hertil kommer 50 børn, som er anbragt i plejefamilier tilknyttet institutionen. 50 af de anbragte børn er under 1 år gamle. 94% af de anbragte børn er handicappede. Der er en intern skole for institutionens børn. Hvis børnene er normalt fungerende, går de i almindelig skole uden for institutionen. Aktuelt går 30 børn i almindelig skole, mens de øvrige børn bliver undervist på institutionen. Selve institutionen er beliggende i et område, hvor der ligeledes er et børnehospital (som vi ikke besøger) og et plejehjem for ældre.

I 2006 er der indtil oktober formidlet 26 børn til adoption, heraf 7 børn til national adoption. I alt 23 børn er formidlet til Danmark siden midten af 1990'erne.

Institutionen har ikke deltaget i det netop afholdte seminar i Shanghai, men de kender til det oplæg og den DVD fra 2004, vedrørende børns tidlige udvikling af kontakt og tilknytning som er publiceret af CCAA,

Den samlede personalenormering er 1 ansat pr. 2 børn, men heri indgår alle institutionens ansatte, inkl. læger, sygeplejersker, administrativt personale, rengøring etc.

Under besøget får delegationen mulighed for at besøge en stue med 26 børn i alderen 0-6 måneder og en stue med 25 børn i alderen 6-12 mdr. Grupperne har hver deres lokale, hvor der er senge og et mindre gulvareal. Under nævnets besøg var der 4 plejere på arbejde på hver af stuerne.

På stuen med de mindste børn er et par ca. 4-6 mdr. gamle børn på armen hos hver sin plejer, mens de øvrige plejere træner motorik med et par andre børn. Der mangler tydeligt

”hænder” til omsorgen for de øvrige børn. Der er ikke plads på stuen til, at børnene f.eks. kan være på gulvet og dermed stimulere deres motoriske færdigheder.

På stuen med de 6-12 mdr. gamle børn er alle vågne børn placeret i gå-stole, og der er ingen madrasser og intet legetøj på gulvet til børnene.

Leg med de mindre børn på Wuxi Social Welfare Center

Vi besøger endvidere en gruppe med 1-3 årige børn (ca. 40 børn) og en gruppe med 9 børn, som modtager særlig træning og gennemgår særlige aktiviteter på grund af alvorlige hjerne-skader.

Generelt er forholdene for de små børn præget af, at der er få hænder til at give børnene kontakt og omsorg, og der synes at være begrænsede muligheder for, at børnene sammen med deres plejere kan lege på gulvet og dermed udvikle deres motoriske og sociale kompetencer.

Besøg på "Changshu Children's Welfare Institute"

Institutionen er beliggende i Changshu by med ca. 600.000 indbyggere i selve byen og ca. 1,4 millioner indbyggere i institutionens optageområde. Der er tale om en relativt velstående by, hvor levestandarden ifølge det oplyste er stigende.

Institutionen har 70 børn i alderen 0-18 år. 20 af de 70 børn er anbragt i lokale plejefamilier. 95% af de anbragte børn er handicappede ved anbringelsen på institutionen. Nogle handicaps er det muligt at helbrede, mens andre børn har blivende handicaps. Ved besøget på institutionen så vi børn med hjerneskader, børn med motoriske handicaps, børn med alvorlige hjertelidelser. Der var også enkelte børn med tilsyneladende normal udvikling.

Det samlede personale er på 60 personer, og institutionen har en læge ansat, som tilser børnene en gang ugentligt. 98% af plejepersonalet har deltaget i kurser omkring omsorgen for børn før ansættelse på institutionen.

Det var ikke vores indtryk, at man på institutionen anvendte den DVD, der i 2004 blev udgivet af CCAA i uddannelsen af personalet.

Fra 1992 og indtil i dag er der formidlet omkring 300 børn til international adoption fra institutionen. Oplysningerne om børnene udarbejdes af institutionens "medical section", som diskuterer beskrivelsen af børnene med plejepersonalet.

På institutionen har man fra 1995-2000 haft et program med speciel oplæring/træning af plejefamilier.

Ved rundvisningen på institutionen besøgte delegationen stuer med børn i forskellige aldre, og så bl.a. skolestuer for de større børn. Institutionsmiljøet var præget af, at der var tale om en relativt lille institution, og der var forholdsvis få børn på de enkelte stuer. Støjniveauet var således lavere end på de øvrige institutioner, og der var mulighed for motorisk udfoldelse for børnene, ligesom en del af de spæde børn var på arm. På institutionen havde hvert barn en fast kontaktperson blandt plejepersonalet, som så vidt muligt passede barnet, når vedkommende var på arbejde.

Samlet indtryk

Adoptionsnævnet har, som beskrevet i ovenstående, haft mulighed for at besøge Kina to gange med kort mellemrum, ligesom man i flere omgange har haft lejlighed til at drøfte forskellige problemstillinger med de kinesiske myndigheder under deres besøg i Danmark. Ud over at følge op på tidligere besøg fik nævnet i forbindelse med denne rejse mulighed for at berøre andre emner end de tidligere – navnlig spørgsmål om børnenes psyko-sociale udvikling.

Det er nævnets indtryk, at man i Kina arbejder meget seriøst med adoptionsarbejdet, og at såvel myndigheder som institutioner følger de grundlæggende principper, som er fastlagt i Haagerkonventionen. Det er forståeligt, at de centrale myndigheder – ikke mindst grundet de store geografiske afstande – har vanskeligt ved at føre et detaljeret tilsyn med de enkelte institutioner. Det var vores indtryk, at man er meget opmærksom på betydningen af tilsynet med både provinser og lokale institutioner, og at man udnytter den erfaring, som tidligere enkeltstående episoder har givet bl.a. ved at skærpe tilsynet og udstede centrale retningslinier og vejledninger.

Nævnet finder det positivt, at de centrale adoptionsmyndigheder er opmærksomme på betydningen af og arbejder for at forbedre børnenes psykosociale udvikling på institutionerne. Børnenes behov for tæt kontakt med få omsorgspersoner og for stimulation af deres sociale og motoriske udvikling bør stadig understøttes.

Det er naturligvis beklageligt, at man stadig oplever, at enkelte børn efter overdragelse til adoptanter i Kina afvises af adoptanter på grund af frygt for alvorlige helbredsmæssige problemer, men det er vores håb, at man med kravet til organisationerne om opdaterede helbredsmæssige oplysninger og med stigende fokus på børnenes psykosociale udvikling kan mindske risikoen for sådanne situationer i fremtiden. Det er et område, som nævnet fortsat vil følge tæt.

Bilag:

1. Program for rejsen
2. Statistik vedr. adoptioner fra Kina
3. Informationsmateriale fra AC Børnehjælp
4. Informationsmateriale fra DanAdopt
5. Materiale fra CCAA
6. Udsendte henstillinger vedr. helbredsoplysninger på kinesiske børn (2 stk.)
7. Brev fra CCAA til de formidlende organisationer ultimo december 2006